

den hemel valt, soms wel een halve el hoog; von Uffenbach vond dat het er precies uitzag als aan elkander klevende coriander. Een derde curiositeit was een zogenoemde Chineesche broodgod: in een kleine glazen pijp bevonden zich drie op elkander geplaatste gerstekorrels, waarvan de bovenste wat uitgehold was, en van het meel was een mannetje gevormd en met wat verf gekleurd. De halve schaal van den korrel zag er uit als een nisje, waarin het mannetje zat. De heer van Alkemade verzekerde gelezen en gehoord te hebben, dat zulke poppetjes in het land van den grooten Mogol werden aanbeden!

Van hetgeen de heer van Alkemade onzen reizigers verhaalde, verdient het volgende ook thans nog de aandacht, als een der eerste proeven van stereotyperen. Als een vel gezet was, dan nam men Brusselsche aarde, drukte daarin het zetsel af, goot op dit afdruksel metaal, en bracht dan die metalen platen op de pers.

Den zosten lieten de heeren zich aandienen bij den beroemden Jurieu (1), maar deze liet zich, wegens onge-

---

(1) Pierre Jurieu werd 24 December 1637 te Mer in Frankrijk geboren, studeerde in Holland en in Engeland, werd 1674 predikant en hoogleeraar in de Godgeleerdheid en de Hebreeuwsche taal te Sedan. In 1681 week hij uit naar Holland en werd weldra beroepen tot predikant bij de Waalsche gemeente te Rotterdam. Den 3 Februari 1682 werd hij aangesteld als hoogleeraar in de gewijde geschiedenis aan de Illustre school, welke toen te Rotterdam was opgericht. Hij stierf den 11den Januari 1713. Hij schreef een aantal vermaarde werken, als de *Histoire des dogmes et des cultes*.

Jurieu was getrouwd met zijne volle nicht, Hélène du Moulin. Zij was eene dweepster, die, volgens de door Dr. J. B. Kan in het *Rotterdamsch Jaarboekje*, I, bl. 50, medegedeelde Acte van het Consistorie der Waalsche Gemeente, dd. 20 Juli 1710, de »inspirés» »attiroit en cette ville, . . . les recevoit chez elle et même